

specifikace: věcně příslušnými k požadavku insolvenčního dlužníka, který byl vznesen v průběhu insolvenčního řízení, na určení vlastnictví k věci, která byla předmětem darovací smlouv uzavřené se žalovaným jako obdarovaným, od níž následně žalobce odstoupil, jsou krajské (insolvenční) soudy.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 7a písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

§ 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

Ncp 477/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobce: **P. S.**

zastoupený advokátem Mgr. Martinem Kolaříkem

sídlem Radniční 133/1, 370 01 České Budějovice

proti

žalované: **J. J.**

zastoupená advokátem Mgr. Martinem Šalandou

sídlem U Vodojemu 1041/13, 589 01 Třešť

o určení vlastnictví

vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 35 C 53/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

- I. **K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.**

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobce se žalobou doručitou Okresnímu soudu v Českých Budějovicích (dále jen „předkládající soud“) dne 2. 3. 2020 domáhá proti žalované určení, že je vlastníkem příslušné (v žalobě blíže vymezené) nemovitosti. Uvedený žalobní požadavek žalobce odůvodnil tím, že poté, co dne 16. 12. 2015 se žalovanou uzavřel darovací smlouvu, na jejímž podkladě bylo ze žalobce na žalovanou převedeno vlastnické právo k příslušné nemovitosti, přípisem ze dne 25. 2. 2020 (doručeným žalované dne 27. 2. 2020) od darovací smlouvy podle § 2072 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, odstoupil, a to z podrobně specifikovaných důvodů.
2. Předkládající soud, a to po nařízení předběžného opatření, kterým bylo k návrhu žalobce žalované zakázáno nakládat s příslušnou nemovitostí, věc předložil Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí o věcné příslušnosti s tím, že žalovaná v průběhu řízení vznesla námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu podle § 104a odst. 5 o. s. ř. Uvedenou námitku přitom předkládající soud ve své informativní výzvě - kterou případně učinil k zajištění realizace procesního práva účastníků podle § 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř. - shledal nedůvodnou s tím, že příslušná nemovitost nebyla v insolvenčním řízení žalobce zahrnuta do soupisu majetkové podstaty, a proto se v této věci nejedná o incidenční spor ve smyslu § 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“).
3. Žalobce se přes informativní výzvu předkládajícího soudu k otázce věcné (ne)příslušnosti soudu nevyjádřil.
4. Podle § 7 část věty před středníkem IZ, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních.
5. Podle § 7a písm. b) IZ, krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně v incidenčních sporech.
6. Podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ, incidenčními spory jsou spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem.
7. Standardní soudní praxe, jejímž výrazem je mimo jiné rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2018, sp. zn. 29 Cdo 6037/2016, je ustálena v závěru, že „spor o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, zahájený v průběhu insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka, je incidenčním sporem ve smyslu ustanovení § 159 odst. 1 písm. g) insolvenčního zákona“.
8. Při promítnutí právě konstatovaného do poměrů projednávané věci, kdy – jak se podává ze zápisů v insolvenčním rejstříku - insolvenční řízení žalobce jako dlužníka (sp. zn. XY, vedené před Krajským soudem v Českých Budějovicích) bylo zahájeno insolvenčním návrhem dne 16. 9. 2019 a kdy současně řízení v této věci bylo zahájeno v průběhu takového insolvenčního řízení, lze uzavřít, že žalobou požadované určení k termínu zahájení tohoto řízení - jenž je přitom určující z hlediska založení věcné příslušnosti soudu (§ 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., s přihlédnutím k § 7 IZ) – mělo význam pro zodpovězení otázky rozsahu majetkové podstaty žalujícího dlužníka, a spor v této věci je proto incidenčním sporem podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ; k projednání a

rozhodnutí takového typu sporů je přitom dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 7a písm. b) IZ.

9. Z těchto důvodů nadřízený soud pod bodem I. výroku tohoto usnesení rozhodl tak, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné krajské soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř., s přihlédnutím k § 7 IZ).
10. Rozhodnutí pod bodem II. výroku tohoto usnesení podle § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. (s přihlédnutím k § 7 IZ) se opírá o skutečnost, že insolvenčním soudem je v daném případě Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 7b odst. 4 IZ); rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 3. srpna 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu